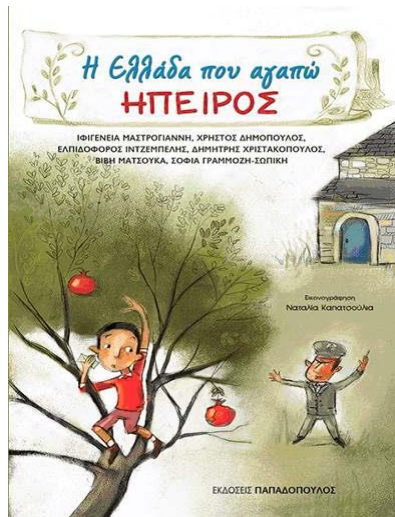

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ: Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΩ – ΗΠΕΙΡΟΣ κριτική της Ελένης Χωρεάνθη

Κατηγορία: [ΠΑΙΔΙΚΑ](#)

Τρίτη, 02 Σεπτεμβρίου 2014 12:16

Γράφει η **Ελένη Χωρεάνθη**

Μια άλλη Ελλάδα μισοξεχασμένη, παρατημένη, μας προκαλούν να γυρίσουμε πίσω κι εμείς και να την ανακαλύψουμε διαβάζοντας τα γεμάτα νοσταλγία και απλή, ανεπιτήδευτη ομορφιά και αλήθεια διηγήματά τους, έξι σύγχρονοί μας συγγραφείς, δάσκαλοι στην πλειονότητά τους, αμετανόητα νοσταλγοί και λάτρεις του παλιού κι ανεπανάληπτου, του παραδοσιακού στοιχείου του λαϊκού –κυρίως– πολιτισμού μας.

Έξι ευαισθητοποιημένοι συγγραφείς ένωσαν τις δυνάμεις τους και με ισάριθμα σύντομα, καλογραμμένα, τρυφερά διηγήματα, στεγασμένα στον γενικό τίτλο «Ήπειρος», παρουσιάζουν συγκινητικές στιγμές, συγκλονιστικές σκηνές και ιλαρές εικόνες από τη ζωή στην Ήπειρο μερικές δεκαετίες πριν.

Αναφέρονται στην εποχή που η Ελλάδα, αφού είχε βιώσει παγκόσμιους πολέμους, δικτατορία, το '40, την Κατοχή και τον αδελφοκτόνο Εμφύλιο, προσπαθούσε να επιβιώσει υλικά, ηθικά, κοινωνικά και οικονομικά, να σταθεί στα πόδια της και να ενταχτεί στη νέα πραγματικότητα κάτω από συνθήκες που οι καινούργιοι κανόνες ζωής υπαγόρευαν.

Ήταν η εποχή που οι ρημαγμένοι και αποδυναμωμένοι ηθικά και υλικά Έλληνες, στην προσπάθειά τους να απαλλαγούν από ένα θλιβερό παρελθόν και να ενταχτούν στη νέα τάξη πραγμάτων που διαμόρφωνε μια κοινωνία διαφορετική, είχαν αρχίσει να εκποιούν με οποιονδήποτε τρόπο ό,τι είχε αντέξει και είχε την τύχη να μείνει όρθιο. Άλλοι από άγνοια ή ανάγκη και κάποιοι ψευτονεόπλουτοι «πρωτευουσιάνοι» που θεωρούσαν άχρηστο ό,τι δεν εντασσόταν στον καινούργιο τρόπο ζωής («Το κεντημένο αηδόνι»).

Υπακούοντας στα κελεύσματα του νέου τρόπου ζωής εκποιήθηκαν περιουσίες ολόκληρες, παραδοσιακοί θησαυροί πέρασαν σε χέρια απατεώνων, πατρογονικά αρχοντικά, έργα απαράμιλλης τέχνης και τεχνικής γκρεμίστηκαν ή «ανανεώθηκαν» με απαίσιμα χρώματα και μοντέρνα σχέδια, ακόμα και εκκλησιές άλλαξαν πρόσωπο...

Οι γυρολόγοι μικροπωλητές κι αγοραστές, παμπόνηροι μαυραγορίτες όργωναν τα χωριά προκαλώντας με γυαλιστερά, εντυπωσιακά σκευή και υφάσματα τους ανθρώπους της υπαίθρου να εκποιούν το βιος, την ψυχή τους, αντικείμενα ανυπολόγιστης υλικής και πολιτισμικής αξίας, πουλώντας ή ανταλλάσσοντας τα κειμήλιά τους και αντικαθιστώντας τα με ευτελή, πανομοιότυπα προϊόντα εργοστασίων.

Ευτυχώς, υπήρχαν και οι στυλοβάτες του λαϊκού πολιτισμού που αντιστάθηκαν σ' εκείνη την καταστροφική λαίλαπα κι αγωνίστηκαν με νύχια και με δόντια να διατηρήσουν και να συντηρήσουν ό,τι μπορούσαν. Ακόμα και μικρά παιδιά («Η θυσία της Ζαφειρούλας») έβαλαν πλάτη σ' αυτή τη σωτήρια προσπάθεια κάποιων φωτισμένων ανθρώπων κι εκείνων που από ένστικτο κράτησαν την πολύτιμη πολιτισμική κληρονομιά. Σ' αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους της ηρωικής Ηπείρου αναφέρονται οι συγγραφείς του παρόντος τόμου, για να μας θυμίσουν πως και στη δική μας εποχή, της οικονομικής και ηθικής, κυρίως, κρίσης γίνονται ή μπορεί να γίνονται παρόμοιες εκποιώσεις. Και όχι μόνο υλικές, αλλά και εκποιώσεις συνειδήσεων...

Το χαρακτηριστικό εξώφυλλο του βιβλίου με τη λαμπερή ομιλούσα εικόνα, αλλά και η ασπρόμαυρη, υποβλητική εικονογράφηση της Ναταλίας Καπατσούλια δίνουν τη δική τους διάσταση και προκαλούν το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Όλοι οι συντελεστές, τόσο οι συγγραφείς, όσο και οι Εκδόσεις Παπαδόπουλος με τον τρόπο τους, γίνονται ξεναγοί μας σε μια άλλη, πονεμένη, παρελθούσα Ελλάδα, μια Ελλάδα, ωστόσο, γεμάτη ποίηση, που άντεξε και επιβιώνει, που δεν έχασε τη φυσιογνωμία της.

<http://diastixo.gr/kritikes/paidika/2857-ellada-agapw-ippios>